

חסיב לשלחן השבת

"כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו". אנו נמצאים בסופו של עשור, ומתקרבים ליום שבו נטהר מחטאתינו. "ואמר רבי עקיבא: אשרים ישראל, לפני מי אתם מטהרים ומי מטהר אתכם, אביכם שבשמים...". וכמה זכינו שיה' מטהר אותנו?

המקדש ממשיך את הדבר לפני אנשים - אחד קרח והשני שיער, שעמדו ליד גרון תבואה. פתאום בא משב רוח, הרים עמו את פסלת השלשום וראשם התלכלכל. הקרח - רכס הקביר ידו על ראשו - ונסה את המון (קלפות). ואילו השעיר - ידו רק בקצה את המון יותר בתוך שערותיו. הנמשך הוא לשני האחים - **יעקב ועשו**, וכפי שאנחנו: "הן עשו אחי איש שעיר". כאשר יעקב נושא עוונות - בא יום הכפורים ומיד מתקפר לו. אבל עשו השעיר - אינו לו במה להתקפר.

מקרא אנו למדים, שנשמת ישראל באה ממקור **קדוש**, ולכן אדם מישראל שחטא, זה רק משום שיצרו התגבר עליו לרגע, ומיד הוא מתקדש, וכפי שאמר חז"ל: "שעשע שבשכר מלאים חטאות. הדבר מוכרח שנשמת אותו אדם יוכל להטהר ולהקטיר מעליה את כללון חטאותיו, הוא כשהאדם מתבטח בחטאיו ולא שוקע כל כלו בהם. לכן, בבוא יום הכפורים הוא שם מדקדק ומקטקל, מתקרב בקויות אל הקדוש-קדור-הוא ונטהר."

ואזכירם אנו לזכר את דברי התלמוד: "עבודת שבין אדם למקור - יום הכפורים מכפר, עבודת שבין אדם לחברו - אין יום הכפורים מכפר". כל תפלה יום הכפורים לא יכולה לכפר על הקלות פנים, על גזל ולשון הרע, "עד שיפסיק את חברו". בואו נקפיד לבקש סליחה ומחילה מכל מי שנפגע מאתנו, בכדי ששנינו ליום הסתרה - מוכנים. **שבת שלום וגמר חתימה טובה!**

בדרך למקדש...

"שמעיה", קרא אלי אחיטוב, "ביא עזר לי בבקשה, החקק את הדין", לקחתי מידי אחיטוב את הדין. "ולא חקק את הדין הפלים האלו?" שאלתי. "החך כאן, לשפחה הוא", נכנסו פניהם. אחיטוב ספן לי באצבע "ש... שקט". הסתכלתי סביב, איזו חדרת זקנים, תלמידי חכמים (הכחן הגדול ישבו יחד בחדר ולמדו תורה. "הלאני שגם אני אצפה להיות תלמיד חכם וללמד תורה יחד אתם", התפללתי בלב.

אחיטוב הניח את הפלים בשלחו שלפני הכהן הגדול ונצא. "למה הם מותקנים?" שאלתי. "מפוצץ ראש השנה, בשבועת הנמים עד יום הכפורים", הסביר לי אחיטוב, "נמצא הכהן הגדול בשלשם הנקראת **לשבת פלחריה**", הוא לא חולץ לביתו וכל הנמים האלו, הוא עסוק בלהיות מוכן ליום הכפורים. "אין מותקנים בשבע ימים, זה המון זמן!" שאלתי ואחיטוב ענה: "עבודת יום הכפורים, היא מאוד קשה ומסובכת וגם נעשית קלה בידי הכהן הגדול לבדו. לכן הוקמה פלחריה אותו מלפנים אותו בכל שבוע הנמים את סדר העבודה והלכותיה, בכדי שלא יטעו בה".

יובה ערש כל עם ישראל ביום הכפורים במקדש? שאלתי. "הם שפכים לתפלות של הכהן הגדול, מתפלל בעבור כל עם ישראל, שה' הטוב יכפר על עוונותינו. ובמציאות יום הכפורים, כשהמזרח האדם הנחל ללבו וכל העם רואים שהתקדש הכהן הגדול, רואים כלם בשמחה ומליים את הכהן הגדול לביתו לשמח אתו, שגם בשלום מקדש הקדשים".

בתפלה אותי ואומרים ובי מזכירים את כל החטאים. מי אני?

הידבר
הפסוק הוא ישימאל תפלת התפלה:
"הן שחיתותם נכבדו חותם, לא כדעו ולא על השחר."

את המשובות לחידה, יש לזכור בדפדפן: 08-6610015

או בדואר אלקטרוני: tairner@gmail.com

כונתו עלו לידם: הרב ישראל שבת, ידן נאור, תחילה יפח

מה רבו מעשיך ה'...

"שימו לב, המים חמים מאוד!" המורה יעקב הרחיק מעט את התלמידים והגביר בזהירות את האש מתחת לקערת הזכוכית. כל הילדים בכתה התבוננו ברכוז במתרחש.

"שימו לב מה קורה קעת. אתם רואים את האדים שמתחילים לעלות? מי יודע ממה הם עשויים?"
"זה כמו עשן", אמר גבי, "רק שהוא לבן וכלי רית"!" הסערה התמלאה ביותר ויותר אדים, והמים התחילו לבעבע.

"זה תשובה מעניינת", אמר המורה, "אך אין זה עשן אלא **מים במצב גז**. כל חומר בעולם יכול להיות מוצק וקשה, נוזלי, או בצורת גז מתחף וכל זאת בהתאם לטמפרטורה. בגלל החום, המים הנוזליים עוברים תהליך התאדות שבו הופכים לאדי מים. זה קורה כי חלקיקי המים מתנתקים אחד מן השני ומתחילים לעוף באוויר."

"הי תראה, יש עשיו פחות מים בקערה", קרא יוגב מקצה הכפה בורחים החוצה בצורת גז!
"וכן מאוד יוגב", המורה מנמיך את האש ומוציא מתוך הצידנית בקבוק מים צרור. "נעשיו לדים, נעשה את הפעולה ההפוכה". המורה מניח את המים אל תוך כוס וכמעט בו-רגע התחילו טפות מים קטנות להופיע על צדה החיצוני. "אתם רואים, נקשיו אדי מים שצמד באוויר התקררו במגע עם הכוס וקרוו להיות מים נוזליים!"

"הלאני שגם המים יענו לי לתוך הפה...". אמר יוגב לבן לשים לב, וכלם התפעלו מזה. מלחוח.

בואם אכתוב לך?
אם אתם מעוניינים לקבל חומר זה:
08-6610015 דואר אלקטרוני: tairner@gmail.com

הסיפור שלי

בנים לה' - חלק א'

"מתן, קום חמוד, אתה צלול לאחר לבית הספר", אמר וסטה לקציר את מותו אך הוא סרב לקום. הסתובב לכל הכוונים, ומשך את השמיקה אל מעל לראשו. "מתן, אתה מרגיש טוב?" לקשה אמר מעל השמיקה. "לא", נשמע קולו. "לא מרגיש טוב בכלל! אולי בכלל לא רוצה ללכת לביתך היום. אתה יודע, מתן, אתה תהיה על המפה, נקשה להלחם בדמיונות בלי הצלחה. אמר חקקה אותו חבוק חזק. "בוא מתן, תספר לי את הכל מהתחלה..."

***

יומים לפני...

"מתן, האם הכנת את שעורי הבית?" שאלה המורה. אבל מתן היה עסוק בשל, הוא גוזר דפים וחושב על המשחק בהפקסה. "מית-ו, אל קוראת כל דבר!" התחילה המורה להרים את השול, "האם הכנת את שעורי הבית?" מתן הרים את הראש, לא מבין למה הוא מוכנס. "אלא, שכתבתי את המכתב בכתה". המורה נאחה, "מה יתכן? אתה לא מכין שעורי בית, בשעור אתה לא מקשיב, את תדע את החומר?" מתן שתק. הוא ידע שהיה צודק. אבל איך הוא קשיר לה, ששקעה לו לשבת בשקט בשעור, וכמה שהוא נמסח. תמיד יש מהו אחר יותר מענין מהשעור. לשמחתו בדיוק היה צלול להפקסה. "מתן, אל תצא עזון, חכה רגע", בקשה המורה, "תקשיב, רק התחלנו את השנה, אני יודעת ששקשך את, אבל אתה חוב להשתדל ולהתאמץ". ומתן, שקל מה שענין אותו זאת ההפקסה שעורכת, ענה מהר למורה: "כן, כן".

בדרך למקדש, הוא שמע את שי מדבר עליו בקול רם עם חבריו, "ראיתם איזה עניינו המון הזה? כלם לומדים ורק הוא מתחבב בכתה!" מתן התבונן בפה, "למה הם לא מבינים אותי?" חשב לעצמו, "למה קל ללמד, אבל לי כל כך קשה". למעט כלם שמו לב שמתן עומד ומקשיב להם, הם עמדו ונוכחים, מתן הסתובב ונצא משער בית הספר...

המשכן בשבוע הבא א"ה...

נקודת אור - הרב אמיר בן דוד שליט"א

לא היו ימים טובים לישראל כט"ו באב וכיום הכפורים

אחת השאלות המסקרות המופיעות בסקרים סביב יום הכפורים שבכל שנה, הוא מהו אחוז הצמים ביום כיפור באוכלוסייה היהודית. דומה, שאחוז זה מאד קום המדינה, עולה מידי שנה וכיום הוא עובר את ה-80 אחוז, אחוז שהוא גבוה ביחס לאווירה כללית עוינת לתורה ולאמונה, הנושבת מרשתות התקשורת הכלליים. מהי המשמעות של תופעה זו? האם ניתן להצביע כאן על מגמה בתוך עם ישראל?

הגמרא בסוף מסכת תענית אומרת: "אמר רבן שמעון בן גמליאל לא היו ימים טובים לישראל כט"ו באב וכיום הכפורים (שבהם גנות ירושלים יוצאות בכלי לבן שאולין... ומחוללות בכרמים...) וישאלת שם הגמ' בשלמה יום הכפורים משום דאית ביה סליחה ומחילה, יום שניתנו בו לוחות אחרונות, אלא ט"ו באב מאי היא?" כלומר, בדרך לנו יום הכפורים הוא יום טוב. מיני שיש בו סליחה ומחילה - לאחר חטא העגל - שהוא יום שניתנו בו לוחות אחרונות.

אלא מה הסיבה שט"ו באב גם הוא יום טוב? מביאה שם הגמרא כמה תירוצים וסיבות לכך: א. התורה השבטים לבוא זה לב (לאחר שנצטוו להתחתן בתוך השבט, על מנת שהנחלות ישראל שבשטים המקוריים) ב. הותר שבת בנימין לבוא בקהל, לאחר ששבטו לא להתחתן עם שבת בנימין (לאחר מעשה פילגש בגבעה) ג. יום שכלו בו מות מדבר (לאחר שנאמר על ישראל הדור כלול במדבר, בעקבות חטא המרגלים) ד. יום שביטל בו שושן פורים שהושב ירבעם בן נבט על הדרכים, שלא יעלו ישראל לרגל. יום שנתנו הרוגי ביתר לקבורה. ו. יום שפסקו מלכרות עמים למערכה (שכנהים בעלי מום היו בודקים עצי המערכה מתולעים ולאחר ט"ו באב כח החמה

נקודת אור - הרב אמיר בן דוד שליט"א

פוחת, העצים לחים יותר והחשש לתולעים גדול יותר.

מפתח האחדות

אם נתבונן בכל הסיבות המנויות לעיל, ניתן לומר שברובן יש מרכיב של התפייסות ואחדות לאחר תקופת ריחוק ופרוד. עם ישראל, לאחר חטא העגל ושבירת הלוחות, מרגיש כי ה' רחוק ממנו לאחר הקרבה הגדולה במעמד הר-סיני. כאשר יש התפייסות לאחר מחלוקת, השלום והאחדות גדולים יותר, ואז השמחה והאהבה גדולים יותר.

ביום הכפורים שהוא יום סליחה ומחילה, יש התפייסות בין עם ישראל לקב"ה, יש שמחה גדולה, הן על עם ישראל ועוד יותר על הקב"ה שבינו התפייסו עמו, ולכן ניתן בו הלוחות השניים. כך גם בט"ו באב, הותרו שבטים לבוא זה בזה, והותר שבת בנימין לבוא בקהל וכו', ולכן נוצרה אחדות בעם ישראל, לאחר פירוד ובדיל שקדמו לה. על כן ברור מדוע דוקא ביום כיפור ובט"ו באב התעסקו בשידוק ובכחונת לחתונה, שהרי חתונה היא דומאל לאחדות בין אנשים, ולכן הקשר בין עם ישראל לקב"ה נמשל לקשר של חתן וכלה.

ברוך ה' על כי רואים אנו איך בכל שנה ושנה, רמת ההתפייסות של עם ישראל עם הקב"ה והאחדות ההולכת וגדלה ביום קדוש זה, כאשר רוב מוחלט של העם היהודי השוכן בציון מתענה בגלל ציוה ה' יתברך. אחדות זו שאנו מתפללים שתכל ותגבר ותשפיע על שאר ימות השנה, היא המפתח לנאולת ישראל ולקבלת פני משיהו. כמו שנאמר בסיום המשנה המובאת לעיל: "צאניה וראינה גנות ציון במלך שלמה בעטרה שעטרה לו אמו, ביום חתונתו וביום שמחת לבו". ביום חתונתו - זה מתן תורה, וביום שמחת לבו - זה בניין בית המקדש שיבנה במהרה בימינו. אמן כן יהי רצון.

"באי חובות"
לאור ההלכה

המקדש ואורו
קראת ביום פסח

פלאמה פריט
סיפור לשבת

מאמר מפי
הרב ניר בן ארצי שליט"א

הרב ניר בן ארצי שליט"א

מה אדם יחיד וזהו חכמינו ואמר:
"לחזו דן את כל האדם לפי זכותו" (אבות א.)
על אחת כמה וכמה שעל כלל ישראל, חייבים ללמד זכות!
מאורות ישראל
(חז"ל פירוש יצחק מברדיסב)

תאיר ניר

בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א

בס"ד, גיליון מס' 23
פרשת האזינו - שבת שובה ח' בתשרי תש"ע

שירבו זכויותינו...
זכות השוויון
"ורא שמונים וצא ידי שמונים"
(תפילין של רש"י ושל ר"ת)
רבונו תם!
הראיה קוק וצ"ל:
"הן נמצאים בפסגת אנשים אשר יראת ה' מנחה קן בלבבם, להדיר לניהם גם תפילין דר"ת" (רמב"ם פסוק דף)
תפילין תם!
www.tefillin.co.il
02-9775158 | 1-800-795554

לראש צדיק
מוטו ורבנו
הרב ניר בן ארצי שליט"א
יקבל את המוני בית ישראל בסוכתו לברכה,
א"ה ביום ראשון ט"ו בתשרי תש"ע
א' חוה"מ סוכות (10.09.2020)
החל מהשעה 10:00 ועד 18:00
בבשורת תלמים
מצוה להקביל
על רבו ברזל
ביום טוב
ביום טוב

תרומות לעמותת "תאיר ניר"
יתקבלו בכרחה בלבן
0590-599-599 | 0590-599-599

זמני שבת
כניסת שבת
יחשלים - 17:56
ת"א - 18:12
ר"ש - 18:11
חיפה - 18:02
זמני שבת
יציאת שבת
יחשלים - 19:06
ת"א - 19:08
ר"ש - 19:08
חיפה - 19:07

תאיר ניר
בנשיאות הרב ניר בן ארצי שליט"א
מושב תלמים 26 ד.ת. ליש דרום 79315
טל' 08-6610015 | 1-599-599-599
דוא"ר: tairner@gmail.com

מהלכות יום כיפור

אין יום הכפורים מכפר על עבירות שבין אדם לחברו, עד שירצה את חברו שנאמר: "מכל חטאתיכם לפני ה' תטהרו" (ויקרא טז, ט). כלומר שרק חטאים שהם לפני ה' נטהרים, אבל שבין אדם לחברו אין יום הכפורים מכפר, עד שירצה את חברו (וימאן פ"ה ע"ב, שו"ע תרו"ס ע"א, חגים מ"ג, א).

נהגו כל ישראל לבקש מחילה, כל אדם מחברו ולהחזיר כל חוב שיש לאדם, ואפילו אם רק העליבו ופגע בו צריך לפייס את חברו. וכשמבקש מחילה מחברו יפרט בפניו על מה הוא מבקש, ואם חברו מתבייש בכך או שזה ירגז אותו או אפילו שהוא מתבייש לפרט ההטא - לא יפרט (רה"ח תרו"ס ק"ו, חגים ב, ז).

נוהגים שבבילי כיפור מכריז השליח ציבור, שכל אחד מחול לחברו ויאמרו כל הציבור "מחלנו", ומי שמבקשים ממנו מחילה ימחול בלב שלם, ולא יאה אכזרי שאין זה אלא ממידת עשיו, שעליו

נערך בידי הרב של חיימוביץ'

צריך כל אדם לבדוק בביתו אם יש לו ספרים או חפצים של חבריו או בני משפחתו, כיון שבדרך כלל אנשים מסכימים להשאיל לתקופה קצרה לא תמיד, וגם לא נעים להם לבקש או שאינם זוכרים, מקפידים הם בליבם. וכן ציוד צבאי או חפצים של מקום העבודה, יש להקפיד להחזיר (שם יט, כ).

נערך בידי הרב של חיימוביץ'

מחדש, ובכל חדר יתגוררו ותושבים על פי גדולו. הרב והרבנית נקלעו לצרה. כיוון שעל פי ההוראות החדשות, דירת החדר שלהם אמורה להכיל חמישה אנשים, ידעו הם שלא ירחק היום ולתוך חדרם יוכנסו עוד שלוש נפשות.

אך ההצלה באה במפתיע. מנהל מחלקת הדיוור טעם השלטונות היה מהנדס נוצרי. הוא היה מלומד בתחום המתמטיקה, וכתב כמה ספרים בנושא, ולכן העריך מאוד את אישיותו של הרב. מפעם לפעם אף היה משוחח עם הרב בסוגיות מתמטיות והתפעל ממנו עמוקות. עתה גמל להם טובה, והחליט להתעלם מהשטח הפניו שבחדרם ולא לשלוח להם דיירים אחרים.

אולם לא ארכו הימים, ובתה של בעלת הבית החלה להגיש בקשות חוזרות ונשנות אל מנהל מחלקת הדירות, ותבעה לאפשר לה ולשני ילדיה להיכנס לדירתם של הזוג שניאורסון. היא אף העירה בתוקף כי יהודי שהוגלה מחזיק חדר גדול כזה, בעוד יהודי פרוטלריאמי אמיתי וגם קומוניסטי, היה בתנאים נרועים. עוד הוסיפה כי היא חפצה דווקא בחדר הזה בהיותו קרוב למגורי אמה. למנהל לא היתה ברירה והוא נאלץ להוציא את המאשר להכניס דיירים חדשים לדירת הרב שניאורסון. בהתחשבו ברבי לוי יצחק וברצונו למעט בחוסר הנוחות שירגש לו, התחכם ומסר את הצו לא לבתה של בעלת הבית אלא למורה שחיפשה אף היא דירה לה ולבנה הקטן. על פי התרשמותו, המורה נראתה עדינה יותר, והוא קיווה שאיתה יוכלו הרב והרבנית להסתדר טוב יותר. פניהם של הרב והרבנית נפלו כאשר התייצבו האשה והילד בפנת דירתם, בליווי בעלת הבית. האשה נופפה בצו המאשר על כניסתם לדירה, ובהכרזה חגיגית פנתה לפניהם אל בעלת הבית ואמרה: "שניאורסון

למרבית הפלא, הפותחו לגלות כי המורה הותירה את הצו על שולחנם קודם שולחנם, עבר רבים בילה בתאי בחדר, ואף נכלא כמה פעמים

בצינוק, בניסיון לשבור את רוחו. הרב גם נשמר שלא להכניס לפיו מזון שאינו כשר, ולכן סבל מרעב.

החוקרים שניסו להוכיח כי הוא עסק בפעילות נגד השלטון, טענו עליו האשמות שונות, אולם הרב עמד בתוקף על גרסתו, ולא הסכים להודות בדברים שלא עשה. בסופו של דבר גזרו עליו השלטונות חמש שנות גלות בצ'אלי, בעיירה גינת בוקזחסטן. שם, אמרו בליבם, יהיה בודד ונטול השפעה על הציבור.

לאחר מסע קשה ומייגע הגיע רבי לוי יצחק לצ'אלי. הייתה זו עיירה בוצית, מלאה יתושים ומחלות. ויהודים כמעט ולא היו שם, גם האפשרות להשיג מזון ודירת מגורים הייתה קשה מאוד. עבר זמן, והרבנית חנה, אשת הרב, הצליחה להגיע למקום, והחלה לפעול במרץ להיטיב את תנאיהם, עד שהשיגה דירת חדר שבה יוכלו להתגורר. אולם מצב הדיוור בעיירה נעשה קשה יותר ויותר. מספר הפליטים והגולים גדל, והדירות לא יכלו להכיל אותם. לפיכך הוציאו השלטונות הוראה כי כל הדירות יאוכלסו

"ויאמר ה' סלחתי כדברך"

הימים הנוראים, המתחילים בחודש אלול, חודש הרחמים והסליחות, ראש השנה ועשרת ימי תשובה מכינים אותנו ליום הכיפורים שהוא יום סליחה, מחילה וכפרה.

הסליחות שאנו אומרים בחודש אלול, נועדו לזכך את הצינור הרוחני המתכבד כל יחודי לקב"ה. והנשמה כאשר אדם הולך לישון. ובאמת, אמירת הסליחות מזככת את הצינור הזה מכל זוהמת הקליפות הנמצאות בו. הכיצד? כאשר אדם אומר את הסליחות, הוא מתרגל לומר את מילות התפילה והתחנונים שבסליחות מעומק הלב, וכך הקליפות של הלב ושל הנשמה במח מדזככות.

אדם שמקבל בטחון וכח מתוך התרגלותו בתפילה, יש לו יכולת טובה יותר להצליח לעשות תשובה אמיתית. וזאת, כיון שהתפילה והסליחות השגורות על פיו, יוכל הוא לאמרם בכוונה ובתחנונים.

"הלא כל הנסתרות והגלות אתה יודע" ידוע כי בראש השנה הקב"ה דן לכל באי

עולם, ובית דינו העליון יושב ופורש ופותר את כל מחשבותיו וכוונותיו של כל אדם מישראל מא' ועד ת'. מתחילת השנה ועד ראש השנה, בודק הקב"ה כל מחשבה ועשייה, אם היתה מהלכה או לא. כל המעשים הטובים ושאנים טובים, חס ושלום, נבדקים אצל כל יהודי ויהודי.

בראש השנה ישנה עוד הזדמנות לחזור בתשובה. אך עליו לברר מדוע צריך יומיים ראש השנה וכי הקב"ה צריך יומיים כדי להספיק לדון את כל העולם?

בוודאי שאין הסיבה משום שאין ביום אחד די זמן לדון את כל עם ישראל. אלא שהיום הראשון של ראש השנה מכפר על השנה שעברה, ואילו היום השני פותח דרך חדשה ליום כיפור ולסוכות לחיים טובים וחדשים, לתיקון המידות ולתשובה.

בראש השנה מתפרקת קליפה גדולה מישראל. ובעשרת ימי התשובה, הימים שעליהם נאמר "דרשו ה' בהמצאו", הקב"ה נותן הזדמנות נוספת של "בוא אליי בני". הקב"ה סולח לישראל, מרחם וקורא להם לחזור אליו. הקב"ה רוצה שנדבק בו, ונעזוב את הבלי העולם הזה ונתחבר לרוחניות, לקדושה וטהרה. לאחר כל העבודה בימים אלו, ימי הסליחות של אלול, ראש השנה

יום הכפורים הוא יום שאין בו יצר הרע. כלומר, שאין לו כח להפריע כמו בכל יום. הצינור הרוחני המתכבד כל יחודי לבוא עולם, הזדקק וירדו ממנו קליפות, כך שכבר בתחילת התפילה אנשים מרגישים התרגשות כדי בכי.

של הלב, לעזוב את הבלי העולם הזה ולתקן מידותיו.

יום הכפורים הוא יום שאין בו יצר הרע. כלומר, שאין לו כח להפריע כמו בכל יום. הצינור הרוחני המתכבד כל יחודי לבוא עולם, הזדקק וירדו ממנו קליפות, כך שכבר בתחילת התפילה אנשים מרגישים התרגשות כדי בכי.

בתפילה ולעיתים עד כדי בלי. כיון שליצר הרע אין כח להפריע, הקב"ה יורד ו"נדבק" בילדיו. במצב זה קל יותר ליהודי לבכות בכי אמיתי, כיון שאין צר שדוחף אותו לגאווה ולעקשנות, וכך האדם נדמה ביום הכפורים למלאך, נקי, טהור וללא חטא.

שנזכה ביום זה להתפלל כולנו מהלב על גאולת עם ישראל, ושיתקבלו כל תפילותינו על מלך המשיח שיתגלה במהרה וברחמים.

למעוניינים בפגישה עם הרב ניר בן ארצי שליט"א להתייעצות וברכה ניתן להתקשר לטל' 599 599 599 ו בין השעות 10:00 ל 15:00 בימים א' ה'

המקדש ואורו - הרב ישראל שנהב שליט"א

עבודת ליום הכיפורים

את יום הכיפורים מכינים בבית המקדש שבוע מראש. עבודת יום הכיפורים נעשית ע"י כהן גדול בלבד, ועל כן עליו להשמר מכל טומאה, משום כך עושים קניי הסנהדרין שתי פעולות, כדי שיהיה הכהן הגדול כשר לעבודה: א. הם לוקחים אותו מביתו בג

הסנהדרין את הכהן הגדול ללשכת בית אבטינס, כדי שילמד שם את חפינת הקטורת, ומוסרים את השמירה עליו לזקני כהונה. קודם שנפרדו ממנו זקני הסנהדרין, הם משיבנים אותו, שיעשה את העבודה כמו שלמדוהו, ללא שינוי.

הסיבה לחשיבות זו, היא מחלוקת של חכמי התורה עם הצדוקים, שכפרו בתורה שבעל פה. על פי ההלכה, נכנס הכהן לקודש לקודשים עם מחתה של גחלים בידו, וכן שם קטורת בידו השני, ומפזר את הקטורת על המחבת בקודש הקודשים. אולם לשיטת הצדוקים, מקטירים הקטורת בהיכל ונכנסים עמה לקודש הקודשים. בבית המקדש השני, בנספח, ומשום כך השביעו זקני הסנהדרין את הכהן הגדול, שיעשה כהלכה ולא כשיטת הצדוקים.

סוד בגדי הפשתן

לקראת יום הכיפורים, הכינו לכהן הגדול מערכת בגדים מיוחדת. בכל השנה עובד הכהן הגדול בשמונה בגדים שמעורב בהם זהב, אך את העבודות המיוחדות ליום זה, עובד הכהן בבגדי פשתן לבנים. משום כך, היו תופרים לכהן הגדול שתי מערכות בגדים יקרות מפשתן. את הבגדים המשובחים לובש הכהן בבוקר, ואת הפשוטים בשעות אחר הצהריים. "לאברהם" (מעין רביעי נהר ג'ב) מסביר, שיש סוד בלבישת בגדי הפשתן. הוא מסביר, שמי ששובש בגדים אלו, לא שולטת בו עין הרע ורוח רעה. משום כך לובש אותם הכהן הגדול, בכניסתו לקודש הקודשים, כדי שמלאכי השרת, שאסור להם להכנס ביום זה לקודש הקודשים, לא יקניאו במעלתו.